

Astăzi iubirii mă închin

Daniel Petrișor Dumitru

ASTĂZI IUBIRII MĂ ÎNCHIN!

Vă rog, lăsați-mă să dorm!
Mi-e dor să dorm o noapte-ntreagă.
Voi gânduri, fără pic de somn,
Nu-i nimeni treaz să vă-nțeleagă?

Când lumea e atât de largă,
De ce să vă ascult doar eu?
Fără voință, fără vlagă,
Nu pot decât să vă fac rău.

Repet întruna-n gândul meu:
Ce bine-ar fi să fiu o floare!
Sau - de ce nu? - un curcubeu
Din roua razelor solare.

Alt' dată, -n zi de sărbătoare,
Îmi odihnesc sufletul trist.
Sunt conștient că floarea moare
Și-atunci mă-ntreb: De ce exist?

Asemeni unui trist artist,
Când nebunia-i dă târcoale,
Nu știu de ce, mereu, insist,
Să-mi făuresc o nouă cale,

Căci viața-i munte și e vale
Și tot urcând și coborând,
De-atâtea doruri și de jale
Trăiesc doar anii numărând...

Mereu va fi altul la rând
Până se termină mosorul.
Apoi... Nu știu ce am de gând,
Ce îmi rezervă viitorul.

Eu, totuși, cred că numai dorul
De-a fi ce am mai fost cândva,
Trecește-n sufletu-mi amorul
De-a o-ntâlni numai pe Ea.

O simt și știu că-i undeva

Ascunsă-n gândurile mele.
Dintru-nceput a fost așa,
Când ne-am născut din praf de stele,

Căci zămislit în chinuri grele,
Destinul nostru e comun.
Și nimeni n-a fost ca să spele
Ce azi numim „blestem străbun”.

Vreau doară ca atât să-i spun:
„Dintr-un întreg sunt jumătate!
Mă crezi cumva a fi nebun,
Când simt că ești cealaltă parte?”

De-s floare, om sau curcubeu,
În dimineața asta poate,
Se naște-n mine un gând nou,
Gândul către eternitate...

Voi știți că sunteți vinovate
De orice dor și- orice suspin.
Plecați de-aici, gânduri deșarte!
Astăzi Iubirii mă închin!

Daniel-Petrișor Dumitru